

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 72. Comminæus pacem cum Venetis inire nisus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

ut potius ipsius conditio pejor evaderet: Sæcul. XV.
fore enim, ut Mompenserius omnes No- A C 1495.
biles, quos casus & fors in manum ejus
daret, promiscuo interitu jugulari præci-
peret. Ferdinandus his rationibus cessit.

Ceterum castrum novum non nisi
viginti diebus expugnantium impetus su-
stinuit, ac demum sexta Octobris die
Ferdinando reddita est, octavo nempe
abhinc mense, quo Carolus Galliarum
Rex hanc arcem ingressus erat. Pari
quoque fato Castrum Ovi, præsiariis
tantisper resistentibus, Hispanis cessit,
brevique reliqua regni pars horum exem-
plum sequebatur. Præterea Consalvus
totam Calabriam Gallis eripuit, ac præ-
ter Capuanos, qui Ferdinandi partibus
sefe addixerunt, tota quoque Apulia Gal-
lorum jugum excussit, Salernum quoque,
Aversa, Arx Montdraconia, ac plurimæ
aliæ urbes Gallorum præsidia expule-
runt, atque Arragonensium vexilla eri-
gentes, Franciam diris execrationibus
devoverunt, paulo post Mompenserium
regno excedere compellentes.

§. LXXII.

*Comminæus pacem cum Venetis inire
nisus.*

Dum Neapolis arces obsidione preme- *Comm. l. 8.*
bantur, interea Comminæus Vene- *c. 12.*
tiis

Sæcul. XV.
A.C. 1495.

tiis agebat, totusque in eo erat, ut Reipublicæ Rectores ad acceptandas pacis conditiones induceret, quarum tres potissimum proponebat. I. Monopolim, quam Gallis eripuissent, iisdem restituerent. II. Mantuæ Marchio copias suas e Neapolis regno evocaret, ac Ferdinandi stipendiis nuncium mitteret. III. Veneti palam denunciarent, Ferdinandum nullatenus adscriptum esse Foederi, quod inter Papam, Romanorum Regem, Regemque Hispaniæ, & Mediolani Ducem initum fuisset. Veneti, priusquam Comminæo responderent, crebris supplicationibus, atque eleemosynis mentes suas illustrari a Deo efflagitabant, tandem vero decima quinta ex post die cuncta Comminæi postulata omnino rejiciebant, eidem significantes, Rempubliacam Galliarum Regi bellum haud intulisse, equidem copias subministrasse, non alio tamen consilio, quam ut Mediolanensium Duci foederato suo, in cujus interitum Carolus jurasset, suppetias ferrent. His addiderunt, Ferdinandum, consentiente Papa, Neapolis regni clientelam apud Galliarum Regem professurum, necnon Franciæ quotannis numerarum quinquaginta Ducatorum millia, quæ a Venetis mutuo danda essent, ea tamen lege, ut Brundusium, Hydruntum, Tranium, aliæque Apuliæ urbes eorum domi-

dominio subjicerentur, Tarentum vero, Sæcul. XV.
A.C. 1495.
cum adhuc Gallis pareret, Regi cedere-
tur. Denique Veneti Carolo offerebant
centum triremes suis sumptibus instruend-
as, & quinque millia equitum, si forte
Rex Turcis bellum nunciaturus esset.

§. LXXIII.

Delphini Franciæ obitus.

Verum Comminæus cunctas hæc pro- Comm. l. 8.
c. 13.
positiones nonnisi vana esse effugia,
haud temere suspicabatur, hinc Venetis
valere iussis Lugdunum, ubi Carolus tum
agebat, contendit. Bimestre, aut paulo
amplius effluxerat ab adventu Regis
in hanc urbem, cum nuncium accepisset,
Delphinum unicum ejus filium vivis ere-
ptum fuisse, quo tristi fato Rex ad tem-
pus voluptatibus suis modum frenum-
que injecit: verum paulo post ad pristi-
nas suas cupiditates rediit. Anno mil-
lesimo quadringentesimo nonagesimo se-
cundo Delphinus sacro Baptismate ablu-
tus, ac Carolus Rolandus nominatus est,
& tertium nonnisi ætatis annum agebat,
cum supremam vitæ diem clauderet.
Præmature illius obitu Regina dolore
nullis solatiis leniendo afficiebatur, Rege
nequicquam mæstum illius animum re-
creare intento.

§. LXXIV.